

Peetri Lasteaed-Põhikool

Miia Nurk 8.B

Fantaasiaraamatu kirjutamine

Loovtöö

Juhendaja: Merili Susi

Peetri 2018/19

Sisukord

Sissejuhatus	3
1. Töö käik.....	4
1.1. Kirjutamiseks valmistumine.....	4
1.2. Loo kirjutamine.....	5
1.3. Viimistlemine	7
Kokkuvõte	10
Kasutatud allikad	11
Lisad.....	12
Lisa 1. Tegevuskava	
Lisa 2. Jututäht	
Lisa 3. Kirjutamiseks vajalikud märkmed	

Sissejuhatus

Loovtöökõ otsustasin kirjutada fantaasiaraamatu. Raamatu plaanisin kirjutada sellest, kuidas nutitelefõnid mõjutavad tänapäeva noori. Tõõ eesmärkideks seadsin, et

- kirjutada valmis fantaasiaraamat, mida minuvanune laps huviga loeks;
- kirjutada vähemalt 50 lehekülge;
- kõita raamat ära.

Valisin selle teema, kuna tahan proovida raamatu kirjutamist. Ma soovin teada saada, kui raske on päriselt teose sisu loomise ja kirja panemise protsess ning mis on sellega kaasnevad väljakutsed. Just fantaasiaraamatu otsustasin kirjutada, sest seal ei ole väga kindlaid piire paika pandud. Saan nii palju põnevaid sündmusi välja mõelda, kui ise tahan. Nutitelefõnidest otsustasin kirjutada, kuna see on probleem, mida ma kõige rohkem koolis näen. Minu jaoks seisneb probleem selles, et õpilased ei suuda keskenduda pikemaks ajaks muule kui oma telefonile ning kahjustavad sellega nii oma tervist kui ka õppeedukust.

1. Töö käik

1.1. Kirjutamiseks valmistumine

Kohe, kui tuli alustada loovtööga, teadsin, et soovin kirjutada fantaasiaraamatu. Ma kohtusin juhendajaga, kellega arutasime, kuidas alustada raamatu kirjutamist ja mida läbi mõelda. Samuti tegin tegevuskava, kuhu märkisin ka edaspidi ära, mida olime kohtumisel arutanud ja teinud ning mida plaanime järgmiseks (Lisa 1).

Fantaasiakirjandus on mu lemmikžanr ja ma tahtsin ise kirjutada loo, mida on tore lugeda. Fantaasiakirjandus on kirjandusžanr, mis ei ole piiratud tuttava pärismaailmaga (Org 2017). Mulle meeldib ulmet lugeda, kuna see on kõige põnevam žanr ja sellesse on kerge süveneda. See pakub kujutlusi justkui teisest reaalsusest, ebatõenäolistest kujuteldavustest. Ulmekirjandusel on kolm põhiliiki: teadusulme, imeulme ja õudusulme (Org 2017). Minu lugu on imeulme ehk fantaasiakirjandus. Kuigi imeulmes on põhiliselt tegu maagia, trollide ja teiste maagiliste olenditega ning tegevus toimub vanaaegses maailmas, kus on hobused, rüütlid ja mõõgad, toimub see vahel harva ka tänapäevases maailmas (Urmet, Vanamõlder 2013: 43). Ma otsustasin sündmusi tänapäevases maailmas kujutada, sest ma tunnen kaasaega paremini kui ajaloolisi juhtumisi.

Oktoobri keskel tuli mulle mõte, millest kindlasti kirjutada tahaksin. Oli sügislaada päev, kui mina ja mu klassikaaslased olime keemiatunnis ning ma olin terve päeva mõelnud, millest kirjutada. Sügislaada põnevus veel kestis ja keegi ei teinud väga tööd.

Ühel hetkel vaatasin klassis ringi ja nägin, et suurem osa inimesi oli telefonis ning mulle tuli pähe mõte kirjutada koolist, kus on samuti nutitelefoni probleem. Minu arvates on see praegu kõige aktuaalsem kooliprobleem. Nutiseadmed on küll õpetamise palju mitmekülgsemaks teinud, aga see on kahe teraga mõõk. Kui telefon on tunnis juba taskus olemas, haarab käsi selle järele päris kergesti ja nutimaailm võtab jäägitult õpilase tähelepanu. Kuid Linda Eensaare arvates saavad lapsed tegelikult ise väga hästi keskendumisvõime vähenemisest ja nutitelefoni kõrvale panemise vajalikkusest aru, nii et olukorra paranemiseks on lootust. (Eensaar 2018)

Mõnel lapsel on nutisõltuvus nii suur, et telefoni ära võtmine võib tekitada ärevushäireid ja depressiooni. Probleemi on isegi kirjeldatud epideemiana. Rainer Mere,

koolipsühholoog, arvab, et ainuke lahendus on nutiseadme täielik keeld. Tehnoloogiaettevõtja Allan Martinson tunneb aga, et võtmesõna on enesekontroll. Laps peaks ise tundma, millal on liiga palju aega telefonis olnud ja millal see välja lülitada. (Mõttus-Lepik 2019)

Selleks et mul oleks süžeepunkte lihtsam välja mõelda ja planeerida, andis juhendaja mulle töölehe (Lisa 2), kuhu tuli kirja panna kõik olulised küljed loo juures: tegelaste nimed, tegevusaeg, sündmused, lõpplahendus ja tegevuspaigad.

Kui see oli täidetud, pidin välja mõtlema, kuidas raamatut alustada. Tavaliselt alustatakse lugu mingi tegevuse või tavalise päeva keskel ja mina otsustasin samamoodi teha. Kuna raamatu esimeses osas on vaja tegelasi ja taustainformatsiooni kirjeldada, oleks mõttetu alustada lugu mingi suure sündmuse keskel. Kõik märkmed ja mõtted, mis mul tulid, kui parasjagu kirjutada ei saanud, panin algul vihikusse kirja.

Veel vaatasin Chris Kala blogi, kus üks isehakanud kirjanik rääkis enda raamatu kirjutamise kogemusest. Seal olid erinevad soovitused ja nipid, kuidas seda protsessi kergemaks teha. Näiteks, kuidas luua raamatule kindel struktuur. Kõige sagedamini on raamatul kolm osa: esimeses osas tutvustab kirjanik lugejatele pea- ja kõrvaltegelasi ning pakub taustainformatsiooni, teises osas arendab lugu edasi suure lõpukatsumuseni ja kolmandas jõuab haripunkti, millele järgneb, kas hea või halb lahendus. (Kala 2016)

1.2. Loo kirjutamine

Raamatu alustamisega ei olnud mul probleemi. Mul tekkis mõte lugu alustada juba suvevaheaja viimasel päeval, tuli lihtsalt välja mõelda mingi sobiv tegevus, millega lugu alustada. Ma mõtlesin, mida ma tavaliselt suvevaheaja viimasel päeval teen ja kirjutasin sellest.

Kirjutama hakkasin 2018. aasta novembri alguses. Ma tegin arvutisse Google Drive'i faili, et juhendaja saaks samuti mu tööd jälgida ja parandada õigekirjavigu või anda soovitusi. Mulle väga meeldis kirjutamise juures see, et ei olnud lühikest ajapiirangut. Tavaliselt, kui tunnis tuleb kirjutada mingi jutustus või muu kirjalik töö, tunnen ma alati, et kui tahan detailsemalt kirjutada, siis ei jõua ma õigeks ajaks valmis ning tulemusena ei ole kirjutatu päris nii hea, kui tahaksin.

Ma seadsin endale reegli, et iga päev kirjutun vähemalt ühe lõigu. Suurema osa ajast järgisin seda, kuid mõnel päeval, kui tõesti ei olnud inspiratsiooni või aega, jätsin ühe päeva vahele. Ma arvan, et see oli hea otsus, kuna kui ma oleksin kirjutanud innustusega, ei oleks ma oma tööga rahul olnud ning oleksin sisu lõpuks ümber teinud.

Kirjutasin tihti koolis vahetundide ajal. See aitas mu mõtteid kirjutamisel hoida ja andis ka igavusest pääsu, kui midagi teha ei olnud. Kodus kirjutamisest ei tulnud tihti midagi välja, kuna ma ei suutnud oma mõtteid töö tegemisel hoida.

Väga head abivahendid kirjutamisel olid Eesti Keele Instituudi erinevad sõnastikud (www.eki.ee). Ma sain seal alati enda õigekirja üle kontrollida, sünonüüme leida ja otsida sõnu, mis paremini väljendavad emotsiooni, mida ma edasi tahan anda.

Tegelaste nimede valimisel mõtlesin pigem sellele, et ma ei teaks kedagi samanimelist. See viitaks sellele, et tegelane on prototüüpne ehk välja mõeldud kindla inimese järgi, kui tegelikult ei ole. Samuti valisin pigem lühikesi nimesid, mida oleks kerge meelde jätta. Tegelaeste iseloomusid ma alguses väga ei teadnudki. Mul oli umbkaudne ettekujutus, et peategelane peaks olema pigem julge ja tark, aga peale selle ei olnud mingeid mõtteid. Ma arvan, et loo alguses ei olegi peategelased väga erilised, aga edasi kirjutades tekkis mul parem kujutus, missugused võiksid olla kolme peategelase iseloomud. Iga kord, kui sõnastasin dialoogi, proovisin kõigi iseloomusid järjest täpsemaks ja iseäralikumaks muuta.

Tavaliselt keskendusin pigem edasi kirjutamisele ning ei vaadanud tervet teksti iga kord üle, kui hakkasin tegutsema. Alati, kui hakkasin kirjutama, vaatasin üle eelmised lõigud, et paremini hetkeolukorrast aru saada. Mõnikord, kui tagasi vaatasin, kirjutasin mõne lause ümber või juurde, et lugu oleks terviklikum.

Tavaliselt kirjutasin umbes poole tunni kaupa või kuni mõtted otsa said. Iga kord, kui lõpetasin päevaks kirjutamise, proovisin endale järgmiseks päevaks võimalikult kerge alguspunkti jätta, et oleks kergem kirjutamist jätkata. Ma tundsin, et olen väsinud, kui olin proovinud ühest kohast mitmeid kordi edasi kirjutada, aga sisu ei tundunud piisavalt loogiline, et edasi minna. Siis ma lihtsalt lõpetasin päevaks kirjutamise ära ning jätkasin järgmisel päeval.

Tavaliselt vaatas juhendaja mu töö üle iga nädal. Kui mul tekkis kirjutamise ajal küsimusi, sain koolis tundide ajal ta üles otsida ja küsida.

Kirjutamise protsessis tekkis mul uusi ideid, kui lihtsalt sellest perele ja sõpradele

rääkisin. Neil oli sisule uus vaatenurk ja nende kommentaarid aitasid mul ka lugu teisest vaatenurgast näha. Kõige rohkem ideid tuli mul kooli ajal. Igasugune ringi sagimine aitas mul mõtteid jooksmas hoida. Vahepeal, kui ma teksti uuesti lugesin, lisisin mõne tegelase või midagi sellist olulisse sündmusesse, et lugu oleks terviklikum ja loogilisem.

Selleks, et kergem oleks järge pidada sellel, mis päev parasjagu on, mis tund peaks olema või mis on kindla õpetaja nimi, tegin Google Drive'i veel ühe dokumendi (Lisa 3), kus kõigi nendega järge pidada. Sinna kirjutasin ka mõtted sellest, kuidas lähiaja sündmused loos edasi võiksid minna.

Paar nädalat enne loo lõpetamise tähtaega panin tähele, et ma ei kirjuta piisavalt kiiresti ning kui ma praeguse tempoga edasi läheksin, ei jõuaks ma viitkümnet lehte valmis kirjutada. Edasi otsustasin endale reeglits seada, et kirjutan iga päev vähemalt ühe lehekülje.

Kui olin loo valmis saanud, tegin endale nimekirja asjadest, mida kirjutatut läbi lugedes jälgida. Näiteks tuli kaldkirjas teksti asendada, dialoogid paremini vormistada ja "ütleva" tegusõna kasutust vähendada. Kui oma loo viimaks tervenisti läbi lugesin, pidasin neid kõiki asju silmas ja tegin parandusi, kus vaja. Kõige lõpus pidin välja mõtlema hüpnootiseeriva mängu nime. Ma ei tahtnud, et see oleks kuidagimoodi kurjakuulutav, see oleks olnud natuke liiga etteaimatav. Ma valisin „Possu“, kuna see sobis hästi. See kõlab nii, nagu võiks päriselt ka mingi mäng olla ja kui hakkad teost lugema, ei ole kohe aru saada, et see võiks ohtlik olla.

Kuigi ma täitsin ettevalmistuseks ära ka jututähe, ei kasutanud ma seda peaaegu üldse. Kui kirjutasin, unustasin täitsa ära, et mul see üldse olemas oli ja et ma olin selle ära täitnud. Sellele vaatamata tuli lugu ikka välja sellisena nagu olin jututähe peal kirjutanud. Minu jaoks oli parim osa kirjutamise juures see, et kui mul ei olnud mõtteid, millest kirjutada, siis kohe, kui ma natuke enda teksti lugesin, tuli ideid juurde. Kirjutamisel valmistas enim raskusi see, kui mul oli vaja tegelaste dialoogi mingi kindla teemani juhtida, aga ei teadnud, kuidas seda võimalikult loomulikult teha. Kirjutades avastasin, kui raske on tavalisest igapäevasest rutiinist ja vestlustest kirjutada. Keeruline oli tegelasi järgmise olulise sündmuseni juhtida.

1.3. Viimistlemine

Kui lugu oli valmis, viimistlesime koos juhendajaga vormistust. Ma valisin tekstilaadi Century,

reavahe suuruse 1,15 punkti, lisisin leheküljenumbreid ja muutsin lehekülje A5 suuruseks. Ma valisin Century tekstilaadi, kuna ma tunnen, et näen just seda raamatutes kõige rohkem. Sellise reavahe suuruse valisin, kuna siis on iga lehekülje kohta rohkem teksti ja lõpptulemus näeb minu jaoks ühtlasem välja. Lehekülje suuruse muutsin A5-ks, kuna raamatut on siis mugavam käes hoida ning teos ise näeb mahukam välja. Ma tegin ka valmis tiitellehe ja autoriõiguste lehe. Seejärel printisime mõlemale välja terve loo, et seda veel läbi lugeda, vigu märgata ja vaadata, kas lehe suurus sobib. Läbi lugedes leidsime mõlemad loost mõningaid vigu, mis jäid enne kahe silma vahele.

Samuti mõtlesin illustratsioonide peale, kuid otsustasin, et ikkagi ei soovi neid. Kui ma ise loen raamatut, siis tekib mulle pähe kindel pilt tegelastest ja keskkonnast. Ma tahaks, et minu loo lugejatel tekiks ka enda kujutuspilt.

Kui hakkasin köitmisega tegelema, siis oli mul juba mõte, kus seda teha. Mu ema töö juures oli üks köitmiskoda. Enne köitmist läksin köitmiskotta kohale, et teha natuke eeltööd ja küsida, kas A5 formaadis eksemplari saab tellida. Kahjuks tuli välja, et seal ei saanud teha ainult ühte eksemplari, see ei oleks ära tasunud. Seejärel hakkasin internetist otsima teisi Tallinna köitmiskodasid. Peagi leidsingi sobiliku koha. Saatsin sinna veel e-kirja, et igaks juhuks üle küsida, kas neil saab ühte A5 formaadis eksemplari tellida, kui kaua köitmisega aega läheks ja kui palju see maksaks. Järgmisel päeval nad saatsidki kirja tagasi, kus vastasid mu kõikidele küsimustele.

20. märtsil vaatasin oma loo vormistuse veel kord üle. Otsustasin panna leheküljenumbreid lehe alla keskele, kuna all paremal ääres oleksid need väga lohakad välja näinud. Ma käisin köitmiskojas Prindistuudio, et sealt üle küsida seda, kuidas kaaned välja näeksid, kui suured veerised peaksid olema ja kuidas raamatut neile saata. Seal näidati mulle ette mõni eelmine A5 liimköite eksemplar. Ma valisin liimköite, kuna see tundus väikesele raamatule kõige sobilikum. Kõvakaaned oleksid raamatu liiga jäigaks teinud. Valge kaanevärvi valisin, kuna see oli valikutest kõige ilusam. Teised värvid olid liiga tumedad ja ei olnud nii esteetiliselt rahuldavad. Kodus tegin viimased viimistlused ja saatsin töö meili kaudu ära. Kuigi öeldi, et tellimus saab valmis kolme kuni viie tööpäevaga, sain oma raamatu kätte juba järgmisel päeval. Ühe eksemplari hind oli ainult 6,50 eurot, mis oli poole odavam, kui algul lubati.

Lõpptulemusega olen väga rahul. Ma ei arvanud alguses üldse, et raamat nii paks tuleb. Ma eeldasin, et jutustuse maht on lõpuks kaks korda väiksem, kui see on praegu. See näeb minu arvates lausa professionaalne välja. Ainuke asi, mida ma lõppvariandis muudaksin, oleks see, et ma jagaksin teksti paremini lõikudeks ära. See võib mõnel leheküljel päris imelik välja näha. Sisu poolest ei muudaks ma midagi. Ma olen väga rahul sellega, kuidas loo sündmustik välja tuli.

Kokkuvõte

Minu arvates tuli mu loovtöö välja täpselt selline, nagu tahtsin, isegi natuke parem. Ma täitsin kõik eesmärgid. Ma arvan, et seda teost loeksid minuvanused lapsed väga hea meelega. Ma teadsin umbes, missugust raamatut minuvanune laps lugeda tahaks ja proovisin seda võimalikult hästi enda võimete piires teoks teha. Ma jõudsin ka ära kirjutada 50 lehekülge, täpsemalt sai lausa kokku 59 lehekülge.

Algul arvasin, et see on tõenäoliselt liiga ambitsioonikas siht, aga lõpus suutsin eesmärgi lausa ületada. Samuti jõudsin raamatu ära köita. Ma arvasin alguses, et sellega võib minna mitu nädalat või isegi kuu, kuna köitmine kõlas raske ja aeganõudva protsessina, aga õnneks eksisin. Ma arvan, et kõige suurem õnnestumine oli see, et suutsin kirjutada tervikliku loo, mida on tore lugeda. Algul üks mu suurimaid muresid oligi see, et ma kirjutan jutustuse, millel ei ole kindlat nauditavat ja arusaadavat süžeed. Kõige suurem raskus oli järjepidavalt kirjutamine. Mõnel päeval oleksingi peaaegu raamatu kirjutamisega alla andnud, kuna lihtsalt ei teadnud, kuidas looga edasi minna, kuid õnneks suutsin ka kõige raskematest katsumustest lõpuks üle saada.

Kasutatud allikad

Eensaar, Linda 2018. Laps ei saa nutisõltuvusest lahti, kui vanem on sõltuvuses.

<https://novaator.err.ee/853127/laps-ei-saa-nutisoltuvusest-lahti-kui-vanem-on-soltuvuses> (vaadatud 11.03.2019).

Kala, Chris 2016. Kuidas kirjutada raamatut - 6 sammu raamatu kirjutamiseks.

<http://www.chriskala.com/blogcast/kuidas-alustada-raamatu-kirjutamisega-esimene-samm-loo-ldine-ettekujutus> (vaadatud 13.12.2018).

Mõttus-Lepik, Elo 2019. Koolipsühholoog: nutisõltuvus toob kaasa ärevushäired ja

depressiooni. <https://reporter.postimees.ee/6500979/koolipsuhholoog-nutisoltuvus-toob-kaasa-arevushaired-ja-depressiooni> (vaadatud 11.03.2019).

Org, Andrus 2017. Ulmelised žanriruumid eesti laste- ja noortekirjanduses - Ettekanne O.

Lutsu nimelise Lasteraamatukogu „Algupärase lastekirjanduse päeval“ (12. aprill 2017)

https://www.luts.ee/noorteleht/ettekanded/2017.Ulmekirjanduse_ettekanne_laste_ja_noorteulmest.Andrus_Org.pdf (vaadatud 17.01.2019).

Urmet, Jaak, Lauri Vanamölder 2013. Kirjanduse õpik 6. klassile, I osa. Tallinn: Avita.

Lisad

Lisa 1. Tegevuskava

PEETRI LASTEAED-PÕHIKOOLI ÕPILASE LOOVTÖÖ PLAAN		
Töö autor/autorid Miia Nurk		
Töö pealkiri „Fantaasiaraamatu kirjutamine“		
Töö etapid <i>(ehk mida ja millises järjekorras tegema hakkad)</i>	Tegevused <i>(ehk milliseid tegevusi selleks ette võtta tuleb)</i>	Tähtajad
Kirjutamise eeltöö	Arutasime, kuidas alustada raamatu kirjutamist ja mida läbi mõelda.	15.10
Teose kaardistamise skeem	Täitsin ära teose kaardistamise skeemi.	30.10
Skeemi kohandamine	Vaatasime üle teose kaardistamise skeemi, arutlesime täpsemate detailide üle.	01.11
Jutustusega alustamine	Tegin Google Drive'i faili, alustasin kirjutamist.	02.11
Kirjaliku osaga alustamine	Alustasin kirjaliku osa kirjutamisega.	15.11
Töö kirjaliku osa kirjutamine	Kirjeldasin töö protsessi.	15.11-...
Jutustuse lõpetamine	Lõpetasin jutustuse kirjutamise.	27.02
Jutustuse kujunduse viimistlemine	Panin paika teksti laadi, mõtlesin läbi reavahed ja veerised. Koostasiti tiitellehe ja planeerisin köitmist.	07.03
Köitmine	Lasin raamatu ära köita.	20.03-21.03
Töö kokkuvõtlik aruanne <i>Anna hinnang oma tööle. Mis läks teisiti kui kavandasid? Mida uut teada said? Mida uut õppisid? Millised olid raskused? Mida oleks võinud teisiti teha? Rühmatöö korral kirjelda tööülesannete jaotust, kogu rühma tegevust ning oma panust ühistöö valmimisel.</i>		
Ma arvan, et mul läks töö tõesti hästi, olen sellega väga rahul. Ma ei plaaninud algul üldse nii vara kirjutamisega valmis olla. Arvasin, et jõuan alles päris viimasel hetkel looga valmis, aga tegelikult		

sain valmis kuu aega enne loovtöö lõpu tähtaega. Ma sain teada, et köitmisprotsess ei ole üldse aeganõudev ega kulukas ning pakkumist tuleb küsida mitmest erinevast kohast. Ma õppisin, kuidas raamatut kirjutada ja vormistada. Samuti seda, et alati tuleb eeltööd teha selleks, et asjad sujuksid paremini. Raskust valmistas enese distsiplineerimine. Pidin korrapäraselt iga päev kirjutama. Ma ei muudaks oma teoses mitte midagi. Mulle väga meeldib, kuidas teose sisu ja köitmine välja tuli.

Juhendaja hinnang

Hinnang tööprotsessile. Tähtaegadest kinnipidamine. Töö tulemus.

Miia oli loovtöö kirjutamisel väga iseseisev ja sai oma töö planeerimise ja algse idee ellu viimisega suurepäraselt hakkama. Tähtaegadest kinni pidamine õnnestus samuti väga hästi ning kõik plaanitu sai kokku lepitud ajaks tehtud. Kohtusime pea iganädalaselt ning Miia oli igaks korraks kokku lepitud töö valmis teinud.

Fantaasialoo kirjutamisel paistis hästi välja, kui pühendunud Miia oli: nii kirjutas ta lugu edasi ka vahetundides ning kasutas väga osavalt oma aega ära. Töö tulemusena valmis nauditav ja aktuaalsel teemal kirjutatud fantaasiaraamat: lugu on terviklik ning köitev, paneb probleemi üle mõtlema ja näitab seda lugejale omamoodi ulmelisel, ent samas kõnekal moel. Juhendajana soovitsin teose ka romaanikonkursile esitada.

Nii kirjaliku osa kui ka fantaasialoo kirjutamisel oli Miia iseenda parim kriitik. Hindan väga kõrgelt Miia tehtud tööd ja pingutust planeeritu ellu viimisel.

Lisa 2. Jututäht

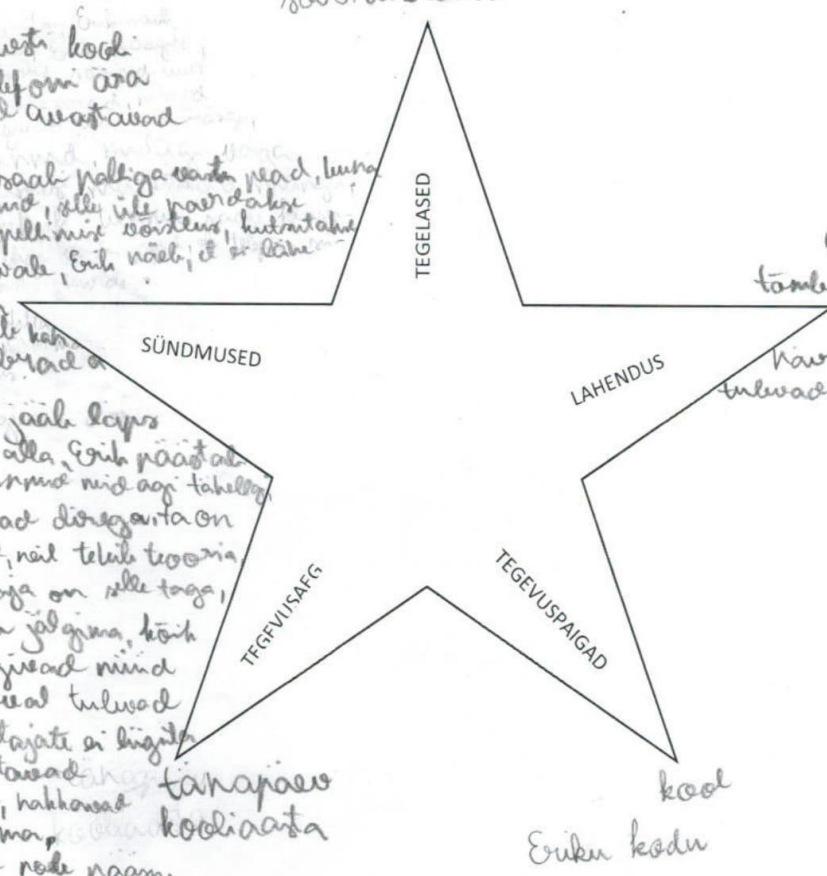
JUTUTÄHT

direktor
 teised õpilased, klassikaarid
 õpetajad
 peategelane: B-aastane Erik
 sõber 1: Mika
 sõber 2: Robin

Erik läheb meist kooli
 läheb oma telefoniga
 klassikaarid vastavad
 ühe mängu
 klassikaarid saad valige vastused, kuna
 ole nii suureks, alle üle postitakse
 kuulutatakse speli mis võitlus, kuidatule
 üks tüdruk kooli, Erik näeb, et siin
 koolis, kuna on
 telefonis, müüki kah
 tühjaks, sõbrad
 on teda

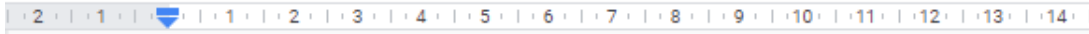
ühel päeval saab laps
 peasegi auto alla, Erik päästab
 ära, laps ei pannud midagi tähele
 lähivad nägivad dirigent on
 ka märganud, näi teie teooria
 et 1 kuni õpetaja on selle taga,
 hakkavad teda jalgama, kõik
 õpilased mängivad mind
 seda. Ühel päeval tulvad
 kooli, neal õpetajate siin
 keegi. Nõrk tõstavad
 korraga pilgu, hakkavad
 neid taga ajama,
 juustid meil rohi näon,
 lähivad diiv rünnak
 Seal on kuni näoga diiv, kus rünnak,
 et tahab anda armee

Erik võõrus toot,
 tõmbab tükid hõlm alar-
 ni, kõik telefonid
 koolisad uude, lapsid
 tulvad hõlmõid välja.

kool
 Eriku kodu

Lisa 3. Kirjutamiseks vajalikud märkmed

Eric - blondid juuksed, kõhn, pikk

Robin - punakaspruunid juuksed, tedretähnid, naerune nägu (nata õel, abivalmis)

Mika - lühikesed sügavpruunid juuksed, suured ümarad prillid, pikk

Geo õps - kõhn, keskealine, lühikesed oranžid koolutatud juuksed, range

Ema - lahked silmad, nata vana nägu, õlgadeni pätkelpruunid juuksed, sirge tukk

Marii - pikad meepruuni juuksed, lahked silmad

Mis päev praegu on?

On olnud aktus(esmasp.), geograafia(teisip.), nad aetakse õue(kolmap.),

häälimisvõistlus(neljap.)

dire nimi Soosaar

inka õpsi nimi Tamm

klassijuh nimi Männik

Geo õps nimi Kallaste

mata õps nimi Taluste

lota õpsi nimi nimi Põimla

musa õps nimi Loovik

ajaloo õps nimi Parden

esmasp. - kolmapäev 7 tundi

neljap. 5 tundi

reedel. 4 tundi

esmasp. - infot pole

teisip. - 1. geograafia

2. tund vene keel

3. tund vene keel

4. tund ajalugu

5. tund loodus

6. tund matem

7. tund inglise k

kolmap. - 1. tund matem

2. tund loodus

3. tund inglise k

4. tund eesti k

5. tund kirjandus

6. tund kirjandus

7. tund bioloogia

neljap. - 1. tund matem

2. tund muusika

3. tund eesti k

4. tund ajalugu

5. tund inimene ja ühiskond

reede - 1. vene k

2. tants